

Ens cal mirar més enllà, perquè la vida és més que el que es veu.

Parlant de l'Evangelí d'avui el Papa Francesc ens diu: "El Evangelio de hoy presenta dos modos de actuar y de vivir la historia: por un lado , la mirada del amo, que ve lejos; por otro, la mirada de los siervos, que ven el problema. Los criados se preocupan por campo sin malezas, el amo se preocupa por el buen trigo".

A vegades la bellesa, innegable, de la nostra litúrgia se'ns presenta, o la veiem, com un espectacle i ens quedem sense l'essència, sense el vertader missatge que Jesús ens va predicar des de la senzillesa, fent servir paràboles, o sigui exemples de la vida quotidiana per mostrar-nos el camí a seguir.

"A on tendim a buscar Déu? Tendim a buscar Déu en allò que és espectacular i prodigiós i no el busquem en el que és petit i insignificant".

Vivim engegats, accelerats davant dels grans prodigis tecnològics que ens donen, o prometen, èxit i seguretat, que, enlluernats, se'ns mostren en els diners i el poder com a forma de ser feliços.

En les paràboles també ens parla del gra de mostassa, la més petita de totes les llavors que acaba sent un arbre on fins i tot els ocells hi fan niu.

Ens cal fe i paciència per mirar la vida, perquè Déu no el trobarem en la superioritat. "En Jesús la veritable metàfora de Déu no és el cedre que fa pensar en una cosa grandiosa i poderosa sinó la mostassa que suggereix el més petit i insignificant. Per poder seguir Jesús no hem de somniari en coses grans. És un greu error que els seus seguidors busquin una església poderosa i forta que s'imposi sobre les altres."(Llunell).

Si volem que el missatge de l'Evangelí arribi a tothom, com se'ns va encomanar, caldrà sortir de l'espectacle, per més plaent i preciós que sigui, i tornar a la senzillesa, o sigui a la actualitat del llenguatge i dels signes del temps, com ho varen ser les paràboles en temps de Jesús.

Si la vida és molt més del que es veu, i que ens atabala amb brillantors que només són bijuteria, si la comparem ni que sigui amb el somriure d'un infant que omple de felicitat els pares i avis, en front de la riquesa, el mateix passa en la resta de la vida.

"Què és la vida? La vida no és només el què es veu. És molt més! Així pensava/actuava Jesús. Què és el que pensem nosaltres? I com actuem? ¿Actuem buscant la grandesa i la importància o bé actuem des de la senzillesa i l'anonimat? (Llunell).

El transcendent, el que la vida actual sembla voler amagar, va més enllà del que veiem.